A°. 1820 N°. 102.

LEYDSE COURANT.

VRIJDAG DEN 25 AUGUSTUS.

ITALIEN.

GENUA den eersten Augustus. Alhier is een Engelsch Fregat aangekomen, hetwelk den 19 Julij Constantinopolen heeft verlaten, en de tijding medegebragt van een verschrikkelijk bloedbad, tusschen de Janitsaren en andere Troepen, ter oorzake van den Oorlog tegen Alij-Pacha, aangerigt.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 18 Augustus. Hunne Keizerlijke Majesteiten hebben den 3 deser de Keizerlijke Porcelein-Fabriek bezichtigd, en daar is het prachtig Dessert-Service, op Hoogstderzelver last vervaardigd, voor den Hertog van Wellington, hetwelk in de groote Zaal ten toon gesteld was, en hun groot genoegen over de uitvinding en de uitvoering van dit meesterstuk betoond, zo wel als over een Portrait van de Keizerin, zeer wel in Porcelein uitgevoerd naar het originaal van den Hof-Schilder Stieler.

Zie hier de aardige feheus welke de *Oostenrijksche Opmerker*, volgens het verhaal van een Reiziger, van de gebeurtenissen te Palermo, mededeelt:

„In den avond van den 19 Julij, is de militaire magt, na drie dagen van slagting door de muitzieken geheel onderdrukt. Verscheide honderden menschen lagen dood uitgestrekt op de straten, en het overschot was gevangen genomen, en in de gevangenis der Galeijhooven opgesloten, voor welke die boeven die eenige dagen te vore derwaards gebragt waren, de wagt betrok. Voor die gevangenis had men eenige met schroot geladen Canonnen geplaatst, om bij het eerste sein op de gekerkerde Soldaten te schieten. De lijken van 3 á 4 duizend Inwoners, bedekten ingelijks de straten.

„Het bestuur, indien men het zoo noemen mag, was in handen van onderscheiden hoofden van Handelhuizen, die het gewapende Volk commandeerden, en een soort van Senaat uitmaakten, welkers willekeurige bevelen door het Volk zonder tegenspraak uitgevoerd werden, hetwelk hun invloed bestuurde. De algemeene kreet was de onafhanglijkheid en de afscheiding van Napels; maar zij, die het eerst die kreet hadden doen hooren, waren reeds van het tooneel verdwenen, en indien zich hier of daar nog eenigen vertoonden, waren zij spoedig de slagtoffers van de woede des Volks. De hoofden der Prinsen Cariolica en Villafranca, de twee furieuste Revolutionairen des lands, en van welke de afgezegende Minister, onder het Sicilianisch Parlement geweest was, werden in het midden der Stad op pieken geplaatst, en hunne gevierendeelde Ledenaten, in vier onderscheiden Buiten ten toon gesteld. Men vermoordde wijders een aantal andere personen, waar onder men ook de Haven Commandeur en volgens eenigen, de Prinsen Paterno en Cöuro telde. De slagtoffers van particulieren wraak zijn onnoemlijk."

„Er werd een man dood doodgeschoten, die enkel getracht had om drie of vier Officieren te verbergen, en zijn lijk werd van zijn huisdeur gesleept. Men heeft een aanzienlijk getal Huizen geplunderd, waarvan men de Meubilen op de straat wierp om dezelve aan de vlammen op te offeren. Om de ongeslen van ellende te volmaken begonnen de levensmiddelen te ontbreken, vermits men in de verwarring niets ter Markt bragt, en echter werd de Stad door duizende gewapende Boeren van alle kanten overstroomd. Men dacht algemeen, dat, ingeval van hongersnood, de eerste maatregel zijn zoude, om de gevangen Soldaten van honger te doen omkomen."

„Men nam alle de Schepen, welke zich in de Haven van Palermo bevonden, in beslag, en maakte bekend, dat iedere Schuit van zijne Riemen. De Equipagien van een aantal dier Schepen werden gearresteerd en in de gevangenis gesloten."

„Volgens de berigten welke men tot de 19 Julij gehad heeft was het overige van het Eiland rustig gebleven; maar het verlangen om onafhanglijk van Napels te zijn en zich daarvan af te scheiden was algemeen. Alleen Messina scheen bereid te zijn om de Regering van Napels afgekondigde Constitutie aan te nemen, ingeval dat de zetel van het Gouvernement van Palermo naar Messina mogt overgebragt worden."

Dus verre de berigten van den *Oostenrijkschen Opmerker*. De tijdingen van Palermo van den 20 leveren een gunstiger aanzien op. De Aarts-Bisschop voorliep de straten, hielde het Kruis voor zich uit, predikte, en vermaande het woedende Volk om de tem der menschelijkheid te volgen, en tot de rust weder te keeren, welke men hoopt hoogstwaarschijnlijk weder te zien herstellen.

Men had aan eene van Napels gezondene Expeditie het inkomen in de Haven van Palermo geweigerd, welke toen naar Messina gezeild is.

GROOT-BRITTANNIEN.

VERVOLG *van* LONDEN den 18 Augustus. Het pleidooi van de eerste Advocaat der Koningin, de Heer Brougham, in de zitting van de Kamer der Lords van gister voor H. M. gehouden, behelst de volgende drangredenen:

De eerste, bewijsgrond, welken de Heer Brougham tegen de regtmatigheid der Bill in het midden bragt, was een punt, dat reeds in de nieuwsbladen behandeld is, namelijk dat de Bill [illegible] van Engeland handle bij [illegible] van den verdienden afschuw, dien men altoos tegen deze soort van wetten gevoed had, en in zelfs eene zinsnede voor uit de notulen der Kamer waarbij zij, op dezen grond, gelast had, een door invloed der Regeering verkregen besluit, als onwaardig, uit de registers te schrappen en te vernietigen. Men voerde aan, dat de misdaad, welke men beweerde begaan te zijn, langs den gewonen loop van zaken en voor de gewone Regtbanken niet te bezeilen was. Waarom had men dan den weg van *impeachment*, of Parlementair regtgeding gonder Bill, niet verkozen, of vertrouwde men het zaak bedenkelijk genoeg niet toe, dat zij de scherpste van zodanig een onderzoek zouden verduren, en dat hunne Lordschappen tot hetzelve zouden willen medewerken? In tegen verwijtingen wilde de Heer Brougham zich niet toegeven, omdat alle recriminatie, anders dan bij volstrekten noodweer, hem door zijne doorluchtige Cliente verboden was. Hij zou dus alle argumenten uitstellen, welkens zeker gedrag, gehouden voor het huwelijk hunner Majesteiten. Die verschrikkelijke en alles ingewigt te boven gaande questie zou hij thans niet aanroeren; hij zou die tot het laatste uiterste verschuiven. Alleenlijk wilde hij vragen, daar de noodwendigheid der Bill, bij derzelver inleiding, gegrond wordt op eene schting voor de waardigheid der Kroon en de eer der Natie, of die eer dan alleen bezwaikt kan worden door het gedrag van de vronwelijke leden der Koninklijke familie? Hij wilde hunne Lordschappen, bij wilde inzonderheid de heilige Kerkhoofden onder hen, vragen of niet echtbreuk eene misdaad was in den Man zo wel als in de Vrouw? en waarom dan, toen in 1809 zeker manneljjk lid der Koninklijke familie, bij voldongen bewijs en eigene erkentenis, aan deze misdaad schuldig bevonden was, de waardigheid der Kroon en de eer der Natie niet ook toen eene Bill van straffen en penaliteiten vereischt hadden? Hij voerde dit niet aanom Z. Kon. Hoogheid smert aan te doen, maar om het onderscheid van handelwijze te kenmerken. Het in gevaar stellen der wettigheid van erfopvolging was in het tegenwoordig geval geheel buiten de vraag, en kon dus niet in aanmerking komen. Hij vermaande dus hunne Lordschappen de rust en, dat nog meer was, de wezenlijke eer des lands, niet in de waagschaal te brengen, door de grilligheid of willekeur van wie het ook zij met de aanneming van zulk eenen maatregel te believen. Wanneer immer, vroeg hij, was in een geval als dit een wettig huwelijk, en zodanig toch moest hij aannemen dat van hunne Majesteiten geweest te zijn, gescheiden anders dan op dadelijk bewijs van echtbreuk, en op regtstreekschen eisch der klagende partij? De klagende man moest persoonlijk tegenwoordig zijn en ondervraagd worden. Doch het was geene echtbreuk waarvan de Koningin beschuldigd werd; het was *echtbreukige omgang*, eene overtreding onbekend in onze wetten. Men had, ten einde over de ontbinding des huwelijks te ligter te doen heen stappen, beweerd dat het huwelijk slechts een burgerlijk contract was. Het was eene verbindtenis gegrond op de natuurwet, door de burgerlijke wet bevestigd, en door de Goddelijke wet, door de inroeping van het Opperwezen als getuige, geheiligd; ligtzinniglijk mogt zij niet verscheurd worden. Ten einde de noodzakelijkheid der persoonlijke verschijning van den Man te ontduiken, had men gezegd dat de Koning geene partij in deze zaak was. Mijn geleerde vriend aan de andere zijde, vervolgde de Heer Brougham, heefe toen hem zekere vragen gedaan werden, ter naauwernood kunnen zeggen van wien deze aanklagte uitging, hoe en door wien hij gezonden was, door wien hij kwam, maar, zo veel wist hij zeker te zeggen, was niet voor den Koning dese was geene partij in de zaak. Hij verklaarde daarom eindelijk, dat het de Staats-Secretaris van binnenlandsche Zaken waarin hem geroepen had, en dat hij optrad in naam van het publiek. Van het publiek schijnt mijn geleerde vriend veiling anders te weten, dan het geen hem aan het Departement van binnenlandsche Zaken mag gezegd zijn; op geene andere plaats heeft hij zijne berigten gaan innemen, misschien indachtig het spreekwoord, dat hij zoo kunnen *verder gaan en erger varen*. Het schijnt derhalve dat eigenlijk mijn geleerde vriend de gemagtigde is van niemand. En hier zulk eene lastgeving verzocht hij van Uwe Lordschappen de aanneming van deze voorbeeldeloozo en onwettige handelwijze; de aanneming, indedaad van eene maatregel, strijdig met alle overeenstemming van wet en de ontbinding van een verband, het welk als eheliga wordt erkend door geheel onze kerkelijke en burgerlijke regtsgeleerdheid! Maar uwe Lordschappen gelieven mij te vergunnen, om te vragen, of er geene waarschijnlijkheid genoeg is voor U en voor het land, om te doen zien, dat de grond waarop de noodzakelijkheid van de Bill wordt aangevoerd, namelijk, een aanschouwing der waardigheid van de Kroon, en de eer der Natie, niet een louter voorgeven, in waarheid genoegzaam eene nagedachte is? Ten einde een nauwkeurig oordeel te vormen over de beweegingen van menschen, is het gewisselijk beter op hun gedrag, dan op hunne taal te letten. Dit is een goede regel ten allen tijde, maar inzonderheid in zaken die tegenwoordig en met opzigt tot zodanige standhunje, onder welke de Bill schijnt voortgesproten te zijn. Wanneer ik zou liever letten op een bedrijf van zodanige personen, ter opklaring hunner wezenlijke oogmerken en beginsels, dan op geheele boekdeelen van aanspraken en geschriften.

Er moge gezegt worden, dat ik niet juist kan opgeven wie de bewerkers zijn van de tegenwoordige Bill, maar ik moet vermoeden, dat de bewerkers van de Bill zijn, die, welke de papieren voor het Parlement overgelegt hebben, op welke eerkend wordt dat de Bill gegrond is. Zij, die Hare Majesteit hebben aangeraden, om tegen, haare begeerte, buiten 's Lands te gaan, zijn zeer wel bekend. In een letterrijk, dit H. M. uitmuntend verlangde naar het genot van rust, werd zij [illegible] gemaakt, uitgelokt en bevolen van verkwikking, en van [illegible] aan haar Verden voorgedragen. Deze raadgevers vonden tegenstand. Hare Majesteit werd aangezegt, door Heeren, die hun hoofd aanboden voor de dandzaak, dat zij gerust en veilig zijn zijn, zo zij in het land bleef. Ik zal voordragen dat veel meer is, ik zelve de hand heb gehad. Er werd beweerd, dat wanneer H. M. buiten 's Lands ging, zij omgeven zoude worden van pioniers, en dat eenigerlei tumultuering tegen haar zoude gesmeed worden. Deze voordragten bleven echter zonder vrugt. H. M. ging der Land uit; en in hoe verre zij, die haar die handelwijze poogden te ontraaden, naauwkeurige berekenaars zijn geweest, kan haren tegenwoordige toestand volledig opklaren. In voldoening aan het gevoelen dier geenen, die hare getrouwe raadgevers tegenwerkten, ging zij naar het vaste land, en bij hare terugkomst, was het haar lot, haare

(Het vervolg op de Eerst van deze Bladen.)

erkende Vrienden uitgenoodigd te ingenomen te zien, misschien op den grond, dat, ten volge van hare wederkomst, er iets tegen haar kon genomen worden, over een gevoerd worden, waar zij schenen te kunnen voorbygaan zo veel zij wilde, zo maar wilde buiten 's Lands blijven.

Men schoor en affe te hebben, zo zij dat wilde doen, dat zij zich zoude verwillen in eenigerlei voorheid toegaf, dat zij daardoor van onbetaalde toelating zoude hebben, welke bij zeer jaren te voren op [illegible] condition was aangeboden. Maar bisschien hebbende hare Majesteit reden te komen dat zij [illegible] was om haar uit Engeland weg te houden, geweigerd en strikt [illegible] naar huis te gaan. Zij werd gezegt voor H. M. [illegible] vier jaren schuldig geweest te zijn, aan de misdadige [illegible] tegenwoordige Bill ten hare [illegible] genomen; [illegible] tot dat zij het voorzeggen. Dit diene tot [illegible] was niet aangevoerd noch ingebragt.

dienen om hun caracter te verklaren, en ik beroep mij op uwe Lordschappen, als mannen van doorzigt en van gewonen zin, als mannen van eer, of zodanige maatregel door zij verbeurd heeft, terwijl zij een verhooger persoon zou genieten, met volle vrijdom om voort te gaan in het gewaande den rang te genieten, waarin zij zich bevonden hebben. Zo dat, bij zulken indien zij slechts op het vaste land wilde blijven, en zich onthouden van Engeland te bezoeken. Zij zo misdadig was, als hare beschuldigers voorgeven, zij zo misdadig zijn zoude, dat zij zich zoude hebben uitgestrekt van die misdadigheid; indien zij slechts een grooter jaargeld zou worden vergund, voor het zo veel wist hij zeker te zeggen, dat zijne Majesteit geen [illegible] zijn zoude, maar,

FRANKRYK.

PARYS den 21 Augustus. Gister heeft de *Moniteur* ter kennis van het publiek, de volgende bijzonderheden gebragt van eene samenzwering, waarvan de geruchten zich eergister avond begonnen te verspreiden:

„ Sedert eenigen tijd was het Gouvernement verwittigd, dat er machinatiën bewerkstelligd werden om de Troepen tot opstand te brengen. Het was verzekerd, dat de goede geest, die de Fransche Soldaten bezielt, de plannen, gesmeed door eenige lieden, altijd gereed om hunne eer en de rust van hun land aan hunne trots en aan de begeerlijkheid op te offeren, zou verijdelen. Het Gouvernement bewaakte hunne stappen. De onzinnigen meenden dat zij meesters waren, om den Troon en de beschermende instellingen, welke Frankrijk aan zijnen Koning verschuldigd is, omverre te werpen. Een zeker aantal Officieren en Onder-officieren der te Parijs in garnizoen zijnde Corpsen zijn verleid geworden. Ook bij de Koninglijke Garde zijn er, die zich in het complot hebben laten medeslepen.

„ Gister avond, waren die Officieren voornemens zich naar de Kasernen te begeven, de Soldaten bijeen te verzamelen, tegen het Paleis onzer Koningen op te rukken, en iemant van de familie van Bonaparte als Souverein uit te roepen; doch veelen hunner, welke men had durven pogen te verleiden door trouweloze voorstellingen, hebben niet gelijzeld aan hunne opperhoofden het complot te komen aangeven, dat op het punt was om uit te barsten. Het Gouvernement kon niet langer draalen. Zij, die aan dezen misdadigen aanslag deel genomen hadden, zijn door de Gendarmerie gevat."

„ Het schijnt dat het tot het plan der zaamgezworenen behoorde, zich van het Kasteel van Vincennes meester te maken. Een weldra gebluschte brand openbaarde zich aldaar ten 3 ure des namiddags. Men heeft reden, om te vermoeden, dat dezelve gesticht is om wanorde te doen geboren worden, en eene verrassing te begunstigen."

„ Frankrijk heeft regt om te verwachten dat een dergelijke aanslag gestraft worde op eene wijze, dat daar alle die geenen van afgeschrikt worden, die, hunnen pligt en hunne eeden vergetende, de wapenen wilden keeren tegen de maatschappelijke orde, tot wier verdediging hun dezelve waren toevertrouwd. Niets moet verzuimd worden, om de aanleggers en medepligtigen meester te worden van eene samenzwering, welke, als tegen den Troon en het Charter gerigt, alzoo elk van de leden der Natie, in zijne gevoelens en dierbaarste regten aangreep."

„ De hoogste Regtbank, die, welke het Charter, bij eene weldadige voorziening, gelast heeft, de aanslagen op de veiligheid van den Staat te sluiten, zal opgetwijfeld bekleed worden met de bevoegdheid om vonnis te vellen over de grootste misdaad, welke de wetten te straffen mogten hebben."

„ Veilig voor allen invloed, verheven boven alle vervoeringen, zou deze hooge Regtbank, beter dan eenige andere, de onschuld weten te erkennen, en kwaklijk gegronde verdenkingen te verstroojen, even als het de strafschuldigen, welke die ook mogen zijn, zou weten te bereiken."

„ De Stad Parijs geniet de volmaaktste rust. De Burgers hebben, gelijktijdig, het bestaan van het complot en de in hechtenisneming der aanleggers vernomen."

Geen onzer Dagbladen, hadden gister iets van de ontdekte samenzweering; maar heden vpegen zij dit bergeen in den *Moniteur* word gezegt: „ Dat al de gearresteerde „ Militairen ter beschikking van den Koninglijken Procureur „ gesteld zijn; dat derzelver getal tot hiertoe 25 schijnt „ te zijn; dat het alle Officiers zijn tot den rang van Kapitein ingesloten, of Onder-officiers."

Het berigt van dit hoogstmisdadig complot, heeft allen weldenkenden de grootste verontwaardiging ingeboezemd. Men denkt dat deze zaak voor het Gerechtshof der Pairs zal gebragt worden, als hetwelk, volgens zijne instelling, kennis nemen moet, van alle misdaden van Hoog Verraad. Tot nog toe weet men de namen niet der geenen, welke deswegens gevat zijn.

Daar de aanvraag om het Constitutioneel Charter, waar van reeds 300 duizend exemplaren verkocht zijn, nog zeer sterk is, zal men, zonder den prijs te verhoogen, nog een nieuwen druk er van opleggen, van een millioen exemplaren, vermeerderd met de verklaring van St. Ouen in 1814, en verslag van den eed aan dat Charter, door Z. K. H. *Monsieur*, den Konings Broeder, in 1815, en de bekende ordonnantie van September 1816, bij welke N. M. de toegenaamde Antiliberale Kamer ontbond. Het doelwit van deze werkzaamheid is op het Charter zoo veel mogelijk onder de mindere klassen te verspreiden.

Er worden groote toebereidselen gemaakt tot eene buitengewoon luisterrijke viering van den 25 Augustus, zijnde het feest van St. Lodewijk. Naamdag des Koninga, wiens geboortedag eigenlijk op 17 November invalt. Z. M. zal op dien dag, voormiddag, na de Mis, de Heeren, en des avonds ten 8 uren, de Dames ontvangen.

Volgens de voordragt, welke men als half officieel beschouwd, en in den *Moniteur* van gister heede gedeeld, een aanzien der Spaansche en Napelsche omwentelingen, schijnt ons Gouvernement dezelve uit een geheel verschillend oogpunt te beschouwen.

„ Spanjen (zegt men daar in), was deszelfs gevangen Koning, door wonderen van dapperheid en getrouwheid, wederom magtig geworden. Te midden van zulk een grootmoedig volk heeft de Koning, in weerwil der afvalling van zijne Troepen, zich steeds vrij in de uitoefening zijner souvereiniteit kunnen en misschien moeten beschouwen. Hij heeft wezenlijke en wettige behoeften, na zeer veel roemrijke tegenspoeden, kunnen erkennen, en zelfs vergeven aan het geen hunne aan den dag legging onwettigs had. Indien het noodlottig voorbeeld van eenen militairen opstand bijlijk Europa veroptrust heeft, wie kon beter dan de Koning erkennen, dat zijn volk, hetwelk alles voor hem opgeofferd heeft, onwrikbaar was in deszelfs verknochtheid aan den wettigen Troon?"

„ Maar is het even zo met het Schier-eiland van Italien? biedt de revolutie van Napels aan het regeerende Stamhuis en aan de Staatkunde van Europa de zelfde waarborgen van gerustheid aan, welke nopens die twee wezenlijke punten het veerkrachtig caracter der volken van Spanje en de ligging van hunnen grond opgeven? Wat mogen dan wel de beweegredenen zijn, die aldaar zulk eene onverwachte Revolutie zouden kunnen doen begrijpen? Leed Napels, even als Spanje, door eene lange afscheiding van deszelfs Colonien? maar Napels heeft die niet. Zijn deszelfs financiën in wanorde? maar, na Frankrijk, genoot Napels den bloeijendsten financiëlen toestand. Het is evenmin het despotismus van deszelfs Vorsten; want Koning Ferdinand I. is, indien de stem van Europa niet bedrieglijk is, van zijn volk als een Vader bemind. De laatste Revolutie van Napels heeft dus noch beweegreden, noch verschooning in den toestand of in de belangen van dat Koningrijk."

De gevolgtrekkingen, welke men uit de evengemelde aanmerkingen afleid, zijn: dat, volgens de aardrijkskundige ligging en het caracter der Volken van Spanjen, wel te begrijpen is, dat bedroevende omkeeringen in dat Rijk niet onmiddelijk alle derzelver gevolgen hebben zouden, niet betrekking tot het overige van Europa; maar dat ook tevens te begrijpen is, dat eene omwenteling in de beide Sicilien in staat is om spelijk den geesel van eenen algemeenen oorlog over geheel Europa te brengen.

Van Madrid word gemeld, dat de Paus het verzoek heeft geweigerd, door het Spaansch Gouvernement gedaan, om, namelijk, de Bisschoppen te magtigen, tot het Waereldlijk verklaren van Geestelijken, behoorende tot Geestelijke Ordes, *als strijdig zijnde met de Kerkelijke regt*. Z. H. vergunt alleenlijk aan de Spaansche Bisschoppen het geen hij aan die van Polen, op verzoek van Keizer Alexander, heeft toegestaan; namelijk, dat zij de regelvolgende Geestelijken, gedurende vijf jaren in de classe van Pastooren kunnen plaatsen, doch die verloopen zijnde, moeten die Geestelijken zich weder in hunne Kloosters begeven.

Gister waren de 5 per Cents 78 fr. 55 c.; de Bank-Actien 1375 fr. Gister wegens den Zondag geene Fondsen genoteerd. Ondertusschen willen men dat onder de hand veel gedaan is tot lager prijzen.

(*Het vervolg op de Lijst van Buitenl. Effecten.*)

BRUSSEL den 23 Augustus. Sedert een paar dagen zijn hier verscheide Couriers van Parijs doorgepasseerd. Het is buiten twijfel dat de ontdekte samenzweering alhier eene ongewone levendigheid aan de Correspondentie bijzet. Het is opmerkelijk dat voor eenige dagen in brieven van Weenen word aangekondigd, dat te Parijs een *dirigerend Comitté* aanwezig was, welke in briefwisseling stond met, en de beweging gaf aan de *Carbonari* van Italien.

H. H. K. K. H. H. de Prins en Prinses van Oranje, zijn eergister voor een gerumen tijd naar Spa vertrokken, alwaar ook Z. K. H. Prins Frederik van Pruisen zich bevindt.

Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden, welke te Gent de bijeenkomsten der Gesnoischappen van de Roode Mantels heeft bijgewoond, is aan die oefening zelfs naar Welzijn, en H. H. Koster, naar Noorwegen.

Naar Terfschelling gestuurd M. N. Petersen en R. L. Kok, naar Arrosskibbing.

In Terfschelling binnen gekomen J. J. Jutsi, van Konigsberg, P. Bradhering, van Rostok, H. J. Kuitze, van Mandal, D. G. Elsner, van Droback, J. Klasen, van Brevig en W. Stickfort, van Hamburg.

Uitgezeild P. E. Gilding, naar Rostock, en R. R. Legger, naar Roueu, laatst van Rostok, en R. R. Legger, op eventuur.

Kapt. J. D. Jager, vaerende het Schip *Louisa en Sophia*, den 19 dezer van Wolgast in het Vlie binnen gekomen, heeft den volgen dag, Ameland Zuidzee 2 mijlen van zich, zeer hoog wel weeren en op zijde liggende, gezien.

Het Schip *de Goede*, Kapt. A. van Dijk, van Rotterdam naar Suriname, is, op 18 dezer in Zee gewezen en den 16 dezes te Portsmouth binnen gekomen.

Het Schip *New-York Packet*, Kapt. H. L. Wiedenhoft, van hier naar Newyork, is deezer Juli 11 gepasseerd op 47 gr. breedte 39 min. lengte.

AMSTERDAM den 23 Augustus. Sedert onze laatste is in Texel binnen gekomen M. Bleer, van Liverpool.

Uitgezeild D. C. Bacon, naar Boston, J. Hill, naar Baltimore, C. J. Corvel, naar Lissabon, A. H. Schuring, op avontuur om de Wereld, G. G. Krel, naar Bordeaux, T. Knight, naar Londen, F. Temmerig, naar Dramme en G. Larsen, naar Tonsberg.

In het Vlie binnen gekomen W. Barfield en R. Cubitt, van Londen, F. Langer en A. Jorgensen, van Riga, C. F. Schuman, van Archangel, J. J. Heuvel, van Riga, C. Gerber, van Rostok, en J. de Jager, van Wolgast.

Uitgezeild Z. Jans, naar Petersburg, H. P. Oreen, H. Gronew, C. D. Rimer, C. Ahlmon, J. Ubben, C. Buck en F. Bieback, naar de Oostzee, T. C. Gardes, naar Rostock, R. Zinsen, naar Stettin, J. J. Kruger, heeft deel genomen, is Zondag van daar naar Antwerpen vertrokken.

AMSTERDAM den 23 Augustus. Sedert onze laatste is in Texel binnen gekomen M. Bleer, van Liverpool.

Uitgezeild D. C. Bacon, naar Boston, J. Hill, naar Baltimore, C. J. Corvel, naar Lissabon, A. H. Schuring, op avontuur om de Wereld, G. G. Krel, naar Bordeaux, T. Knight, naar Londen, F. Temmerig, naar Dramme en G. Larsen, naar Tonsberg.

In het Vlie binnen gekomen W. Barfield en R. Cubitt, van Londen, F. Langer en A. Jorgensen, van Riga, C. F. Schuman, van Archangel, J. J. Heuvel, van Riga, C. Gerber, van Rostok, en J. de Jager, van Wolgast.

Uitgezeild Z. Jans, naar Petersburg, H. P. Oreen, H. Gronew, C. D. Rimer, C. Ahlmon, J. Ubben, C. Buck en F. Bieback, naar de Oostzee, T. C. Gardes, naar Rostock, R. Zinsen, naar Stettin, J. J. Kruger, heeft deel genomen, is Zondag van daar naar Antwerpen vertrokken.

Onze geliefde Echtgenoote, ADRIANA BAGELBREGT, overleed heden middag gelukkig en zeer wel geschapene DOCHTER.

WICKERBRUG, onder
VOORBURG, den 21 Augustus 1820. NICOLAAS STRAATMAN.

Getrouwd:
C. D. HELDEWIER
EN
F. C. S. VAN HERCHEM.
te GRAVENHAGE, 23 Augustus 1820.

Getrouwd:
B. C. D. HANEGRAAFF.
S. H. W. STARING.
LEYDEN den 23 Augustus 1820.

De Houders der Aandeelen in de NEGOTIATIE, in date primo September 1787, door P. STADNITSKI en H. VOLLENHOVEN opgerigt en gevestigd op 300,000 Dollars *Lijfrente Brieven*, worden kennisgegeven, dat, op den eersten September aanstaande, en vervolgens dagelijks, (behalve des Zaterdags en Zondags) ten Kantore van STADNITSKI en VAN HEUKELOM gevacceerd word tot uitbetaling van de overgebleevene niet uitgelootene AANDEELEN, met f 1000 voor ieder Aandeel, zijnde:

N°. 66. 69. 115. 180. 149. 170. 192. 245. 441. 337. 361. 438. 528. 611. 648. 691.
710. 805. 886. 886. 897. 973. 992. 1040. 1045. 1059. en 1159.

Zullende tevens aan de Houders worden betaald f 40 voor één jaar Interesse, en ter hand gesteld een Certificaat, hetwelk hun het regt verzekerd op het geene dit mogt overschieten, nadat alle de Aandeelen ingetrokken zijn.

NB. Word bij deze genoteerd, dat de VEILING der HUISMANS-WONING, met ruim 29 Morgen WEILAND, staande en gelegen, zoo in de Bosch- als Mijnwicker Polders, onder Leiderdorp, welke volgens gedane Aanzegge op den 28 Augustus aanstaande, in de Herberg *den Hoorn*, te Leiderdorp voorgenoemd, zouden worden gehouden, geen *voortgang* zal hebben.

UIT DE HAND TE KOOP, een aangenaam BUITEN-VERBLIJF, genaamd *ZOMERLUST*, gelegen even buiten de Stad Leyden, aan den Rhijndijk, onder het Ampacht van Soeterwoude. Te bevragen bij L. THIERRY, Mr. *Timmerman*, te Leyden.

J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 28 Augustus 1820, 's namiddags om half 3 uren, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteeren te verkoopen: Een extra mooije nieuw ingekomene Partij Vuren en Groenen, Noordsche, Neuva, Rigasche, Hamburger en Dantziger Balken, Juffers, Twaalf-Ellens, Colters, Wijburger Deelen, Nieuwe Neuva Sparren en andere HOUTWAREN, leggende in de Oude Schans, op de Schuiten en op de Wal.

Men is van mening, krachtens autorisatie van de Regtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Leyden, den dertien voor [illegible] van het Canton Leyden No. 3., voor den Notaris C. KLAVERWYDEN, als Huizé van *Jacob van Dijk*, Kastelein in de [illegible] bij Leiden, publiek te doen veilen en verkoopen: Eerstelijk een negen [illegible] des namiddags ter vijf uren, ten WONING, met ruime Koetsi, voor 21 Koeheeren, Zomerhuis, Schuren, Karamolen, Verkensnok, [illegible] en verdere Gelmmerte, gekwoteerd met No. 546, Boomgaard en Tuin; mitsgaders diverse goede degelijke en wel toegemaakte partijen WEI- en HOOILANDEN, en vijf HOUTBOSJES, te samen groot of verondersteld voor 29 Morgen 197 Roeden; alles staande en gelegen, zoo in de Weipoort in de Oostbroek-, Westbroek- als Strookpolders, onder Soeterwoude. — Nog zal ten dage, plaats en ure nader geschreven worden geveild en verkocht: Eenige goede, degelijke en wel toegemaakte partijen Zoet WEI- als HOOILAND, te samen groot 19 Morgen 555 Roeden, behoord hebbende tot de gemoveerde Woning genaamd *Haerstijk*, met de GROND van die Woning zelve, gedeeltelijk met *Hout* beplant en bereid, groot één Morgen 452 Roeden, en alzo te samen groot 12 Morgen 407 Roeden, gelegen zoo in de Oude Gelderswoudsche als Westbroek-Polders onder Soeterwoude voorst. De voorsz. Woning en Landen, welke opzichtens de Woning met primo Mei 1820, en ten aanzien der Landen met Kersmis aanstaande, in gebruik kan worden aanvaard, is dese Mijndags, Dingsdags, Woensdags en Donderdags van iedere Week voor een jaar te zien. Kunnende de Koopers der liefgemelde Landen, te samen groot 19 Morgen 407 Roeden de helft der Kooppenningen, den verkiezende, op dezelve Landen gevestigd laten, tegen den Interest van [illegible] per Cento 's jaars: alles breeder bij Billietten omschreven en andere informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris C. KLAVERWYDEN, te Soeterwoude voornoemd.

Te Leiden bij de Wed ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.